

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI MEHMET ALİ AYBAR, 24 KASIM 1964 SALI GÜNÜ, PARTİ GENEL MERKEZİNDE BASIN TOPLANTISI YAPMIŞ VE AŞAĞIDA TAM METNİNİ SUNDUĞUMUZ KONUŞMAYI YAPMIŞTIR.

AYBAR'IN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Partisi, liderler toplantısına çağrılmamış olmasını şiddetle protesto eder. Bu davranışı Anayasamızın yeni bir ihlâli ve yayınlanan bildirinin bundan öncekiler gibi ölü doğmuş bir belge olarak kalacağını bir işaret sa-yar. İstatükocu ve gelenekçi bazı partiler yöneticilerinin esasen kendilerinin büyük ölçüde yaratmış oldukları bugünkü buhranı çözebilecek güçte olduklarına ve hele Anayassayı, demokrasiyi içtenlikle uygulamak istediklerine inanmak için yakın tarihimizin derslerini tamamı ile unutmak gerekir.

Demokrasimiz çok ciddi tehlikelerle karşı karşıya bulunuyor. Genel Kurmay Başkanının mektubu, buhranın ancak çok yüzeysel olan kısmına değinmiştir. Şüphe yok ki, APLi bazı politikacıların silahlı kuvvetlerimize ve onun komutanlarına ağır sözlerle saldırmış olması, sağduyu sahibi herkeste şiddetli tepkilere yol açmış ve rahatsızlığın su üstüne çıkmasına sebep olmuştur. Ancak rahatsızlığın çok daha derinde olduğu muhakkaktır.

Anayasamız ve demokrasimiz, aynı derecede zararlı iki politik kuvvetin etkisi altında bulunuyor.

Bu kuvvetlerin birincisi demokrasi mücadelesi bahanesi ile Anayasanın dışında ve gerisinde mevzilenmiş olan bazı A.P.li politikacılardan kurulmuştur.

Biz bir millî kurtuluş savaşının yarattığı bir halk devletiyiz. Demokrasimiz bu açıdan değerlendirilmelidir. Savaş yıllarının ateşinde şekillenmiş bir takım temel ilkelere bağlıyız. Bu ilkeler yeni Anayasamızda teyid edilmiştir. Demokrasimiz bu ilkelere dayanır. Yani bizde çoğunluk müessesesi ancak Anayasa içinde ve Anayasanın teyid ettiği ilkelere sadakatı nisbetinde değer taşır. «Oy çoğunluğu» ilkesi Anayasanın gerisinde bir politikanın gerçekleştirilmesinde araç olarak kullanılamaz.

Oysa bazı A.P.li yöneticiler Anayasaya karşı olduklarını, meselâ toprak reformuna, vergi reformuna, sosyal adalete, grev hakkına, plâna açıkça karşı koymak sureti ile belli etmektedirler. Bu gibilerin, halkın saffetini sömürerek kazanacakları oylarla iktidara namzetliklerini koymalarını demokrasinin bir icabı olarak kabul etmek mümkün değildir.

Demokrasimizi tehdit eden ikinci büyük tehlike, Anayasayı, Kurtuluş Savaşı ilkelerini savunur görünerek, gerçekte Anayasayı sarsaklama yolunu tutanlardan gelmektedir. Bu tehlikeyi de bazı C.H.P. yöneticileri temsil ediyor.

Anayasamız halk oyundan geçerek yürürlüğe girdiğinden beri C.H.P. hükümet ediyor. Oysa faşist kanunları halâ yürürlükte tutuyor. Ve Anayasanın emrettiği reformlardan henüz hiç birine el sürmüyor.

Aslında C.H.P. de Anayasaya gönülden bağlı değildir. Yalnız ne var ki, Kurtuluş Savaşından hemen sonra Büyük Atatürk tarafından kurulmuş bir parti olması, yöneticileri, üyeleri arasında Atatürkcülüğe inanmış kimselerin bulunması, bu partiyi sözde ilerici görünmeğe zorlamaktadır. YTP, MP, CKMP üzerinde durmak gereksizdir. Çünkü bu partier artık bir politik güç olmaktan çıkmışlardır.

Genel Kurmay Başkanının mektubu üzerine Anayasamızı korumak, Demokrasimizi işler hale getirmek için tedbir almağa davet edilen liderler, işte bu nitelikte kuruluşları temsil etmektedirler.

Parti liderlerini toplantıya çağıran sorumlular, buhrana gerçek çözüm teklifleri getirebilecek biricik kuruluşu, Türkiye İşçi Partisini, dışarıda bırakmışlardır. Başbakan İnönü Kıbrıs meselesi dolayısı ile parti liderleri ile yaptığı toplantılara da Türkiye İşçi Partisini davet etmemiştir. Ama Anayasayı ihmâl ederek tutulan bu sakat yolun, bizat hükümet için zararlı olduğu sonradan ortaya çıkmıştır. Çünkü 7-8 aylık bir gecikme ve türlü zikzaklardan sonra, hükümet Türkiye İşçi Partisi tezlerinden çoğunu kabul etmek zorunda kalmıştır.

Bu sefer de Meclis Başkanı partimizi liderler toplantısına çağırmadı. Hemen şunu belirtelim ki, hiç bir makamın, hiç bir kimsenin partiler arasında böyle bir ayırım yapmağa hakkı, yetkisi yoktur. Anayasanın 56. maddesi «Siyasi Partiler ister iktidarda, ister muhalefette olsunlar demokratik siyasi hayatın vaz geçilmez unsurlarıdır» dediğine göre, Türkiye İşçi Partisi gibi yurt ölçüsünde teşkilât kurmuş, kesif faaliyet, emekten, halktan yana fikriyatı, üye ve taraftarlarının sayısı ile millî hayatımıza mal olmuş bir politik varlığı bilmemezlikten gelmek Anayasanın bu hükümüne açıkça aykırıdır.

Türkiye İşçi Partisini normal politik münasebeter dışında tutmağa çabalayanlar, şüphesiz emekçi halkımızın politik bir kuvvet haline gelmesini, yurt işlerinde söz ve karar sahibi olma-

sını geciktirmek istiyorlar. Fakat emekçi halkı temsil eden Türkiye İşçi Partisi, politik hayatımızın işleyişine normal olarak katılmadıkça, demokrasinin buhrandan kurtulamıyacağını herkes iyice bilmelidir. Çünkü çok partili demokrasi bir denge rejimidir. Sermayeyi temsil eden kuvvetler karşısında emeği temsil eden kuvvetler bulunur. Ve bu denge tarihin akışı ile durmadan emekten, halktan yana gelişip, dönüşür. 1946 dan beri demokrasinin bir türlü normal işleyen bir rejim haline gelememiş olmasının nedenini burada, yani emeğin temsil edilmemiş olmasında aramak gerektir.

Anayasamızın başlangıç bölümünde, Anayasa halkın uyanık bekçiliğine emanet edilmiştir. Bu edebiyat deyimi değildir. Anayasayı, demokrasiyi ancak uyarılmış, uyandırılmış halk kitleleri korur. Halkı uyarma ve uyandırma görevini, bu gün yalnız Türkiye İşçi Partisi yerine getiriyor. Bundan dolayı Türkiye İşçi Partisinin çağrılmadığı toplantılarda alınacak kararlar aynı konuda bundan evvel alınmış kararlar gibi ölü doğmağa mahkûmdur.

Demek oluyor ki, rejimin teminat altına alınması için önce bu yapma demokrasinin gerçek temellere oturtulması, yani Anayasanın ilkeleri ve devrimci ruhu ile eksiksiz tastamam uygulanarak, demokratik ortamın yaratılması gerekiyor. Bu esasen hükümete Anayasanın yüklediği bir vazifedir. Bütün toplumcu ve ilerici kuvvetler bu konuda birleşerek hükümeti ısrarla vazifeye dâvet etmelidirler. Emekçi halkın menfaatlerini temsil eden Türkiye İşçi Partisinin ilerletici ve dengeleyici bir unsur olarak politika sahnesinde serbestçe faaliyet gösterip, gelişmesi, rejim'in kararlı ve dengeli bir doğrultuda işler hale gelmesi, temelli dönüşümler ve reformlarla Türkiyemizin muhtaç olduğu huzura kavuşması için şarttır.

Böyle bir rejimde tarihimizin ileri hareketlerinde olumlu bir faktör olarak rol almış olan şanlı Türk Ordusu da, rejimin ve memleketin istikbalinden endişeye düşerek politika hayatına müdahale durumunda kalmıyacaktır.